

In de wereld zijn er duizenden kinderen die slachtoffer zijn van kinderhandel, -prostitutie en -porno, zowel in het Noorden als in het Zuiden, ons land is daar spijtig genoeg geen uitzondering op.

Een aantal jaren geleden maakte de Federale Politie een studie over Belgische daders die in het kader van de wet van 1995 betreffende de exterritorialiteit voor de rechtbank gebracht zijn. Conclusie was dat er meer expertise en betere toegang nodig is tot de verschillende sectoren die te maken krijgen met dit fenomeen.

Op initiatief van **ECPAT België** leidde dit tot de vorming van een werkgroep met een brede waaier aan partners uit heel diverse delen van onze samenleving: vanuit de NGO sector: Child Focus, Plan België en Samilia, uit de privé sector: NMBS, FEBETRA, FTI, vanuit de regering: het ministerie van Buitenlandse Zaken, Defensie en tot slot nog de Federale Politie, cel mensenhandel.

De werkgroep gaf in 2004 het startsein voor een gezamenlijke publiekscampagne Stopkinderprostitutie.be gericht op alle Belgen op reis naar het buitenland: de toerist, de zakenman, het leger op buitenlandse missie, ambassadepersoneel, ontwikkelingshulpverleners, bus en vrachtwagenchauffeurs. De boodschap van de campagne luidde: « het is makkelijk om kinderprostitutie in het buitenland te negeren, maar als je een kind wilt redden, getuig dan... ».

De campagne is echter niet vrijblijvend voor de partners die deelnemen. Zo heeft elke partner in eigen rangen initiatieven genomen.

De eerste gezamenlijke campagne bestond uit een publiekscampagne met duizenden affiches en folders. Iedere partner verspreidde de folders en affiches in eigen rangen en daardoor zag je de affiches in treinstations, internationale lijnen zoals Thalys en Eurostar, nationale en regionale luchthavens, Belgische ambassades, politiekantoren, touroperators en legerkazernes. De campagne werd voorgesteld op Flikkendag in Gent en heel wat toeristische beurzen. Na de persconferentie verschenen een vijftal advertenties in gespecialiseerde tijdschriften. Een website in drie talen en een permanent telefoonnummer geven de mensen de kans om zich bij de campagne aan te sluiten en eventuele misbruiken te melden.

De respons aan de campagne was zeker niet min. Zo leerde een vlugge bevraging dat 75% van de treinreizigers de affiches in hun station hadden opgemerkt. Alhoewel het gevaarlijk is om deze resultaten te generaliseren, zijn ze toch wel veelzeggend. De website heeft op dit moment ook al zo'n 25.000 bezoekers gehad, wat mag beschouwd worden als een succes. Via de site zijn de affiches eveneens beschikbaar en langs deze weg vragen mensen ook geregeld nog folders aan. De geleverde inspanningen zijn dus zeker niet ongemerkt voorbij gegaan, wat tevens geresulteerd heeft in een stijging van het aantal meldingen.

De ruchtbaarheid rond de rechtszaken geven potentiële daders een duidelijk signaal dat ze ook in het buitenland niet zomaar ongestraft hun gang kunnen gaan. Dat is niet onbelangrijk naar de toekomst toe. De campagne wil dit preventieve signaal op haar beurt nog verder versterken.

De campagne is een unicum in Europa. Bij de voorstelling van het project in Europese en internationale vergaderingen zoals Interpol, Europese Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking en vele NGO vergaderingen werd deze campagne erg positief onthaald en hebben vele landen interesse betoond. De unieke samenwerking tussen NGO's enerzijds en private sector anderzijds actief ondersteund door de overheid is een unicum, zelfs in Europa.